

dr. Kuncz Elemérné és családja
Ménesi út 28.
1118

BUDAPEST

Tisztelt Asszonyom!

Kizárólag figyelmetlenségünknek tudható be, hogy valamiképpen elsiklottunk a szomorú hír felett, amely a Doktor úr haláláról tudósított. Pontosabban elmulasztottunk reagálni, ami a mi súlyos hibánk. Engedje meg, hogy ezt most pótoljam.

A betegek és a pszichiátriában érintettek elsődleges szempontja az orvosban való bizalom. A Doktor urat egy mindig korrekt embernek –egy mára már letűnt korból származó úriembernek– ismertük meg. Kulturáltsága és közvetlensége kapcsán az amúgy merev és elutasító MPT-vel való kapcsolat egy időben nagy mértékben könnyebb volt. Sok olyan ember és sok olyan orvos kellene ennek az országnak, amilyen ő volt.

Már évek óta nem találkoztunk, de emlékezünk, hogy konferenciáinkon mindenkor ott volt és kedvesen szólalt fel, mindig akceptálható véleményt megfogalmazva vagy közvetítve. Szövetségünk nem nevezhető pszichiáter-ellenesnek, azonban alig néhány szakembert „jegyzünk” a betegek véleménye alapján reform szakemberként. A Doktor úr közéjük tartozott és most is közöttük tartjuk számon.

Nyilvánvaló, hogy mindenki pótolhatatlan. Ezért kerülöm a banális formulákat. Remélem, nem tűnik közhelynek, ha azt mondom: úgy emlékezünk a Doktor úrra, hogy igazából nem emlékezünk, hanem úgy tekintjük őt, mint azokat az embereket, akik valójában sosem halnak meg. Azt hiszem, ha egy orvost a betegek emlékezete megőriz, az a legnagyobb dolog, ami történhet vele.

Kérem, hogy fogadják részvétünket a betegek társadalma nevében.

Budapest, 2012. január 30.

Tisztelettel:

Radó Iván elnök